

МІЖНАРОДНЕ ПУБЛІЧНЕ ПРАВО

Nataliia Naumenko,
Chairman of the State Migration Service of Ukraine
ORCID: 0000-0003-3334-5737

<https://doi.org/10.32782/2306-9082/2022-48-14>

UDC 341.215.43+341.241.1

The powers of competent authorities in the readmission of persons between Ukraine and EU member states

The basic international treaty regulating the powers of competent authorities responsible for readmission between Ukraine and EU member states is the Agreement between the European Community and Ukraine on the readmission of persons of June 18, 2007 [1] (hereinafter referred to as the “2007 Agreement on readmission”). According to Article 1(b) thereof [1], the Agreement applies to all current EU member states, with the exception of the Kingdom of Denmark and the Republic of Ireland [1, Art. 1(b)].

Ukraine ratified the Agreement [1] by the corresponding Law No. 116-VI of January 15, 2008 [2]. On behalf of the European Community, the 2007 Agreement on readmission [1] was approved by EU Council Decision 2007/839/EC of November 29, 2007 [3]. Accordingly, the 2007 Agreement on readmission [1] entered into force on January 1, 2008 [1, Art. 20(2); 4].

According to Article 1(k) of the 2007 Agreement on readmission, “competent authority” means any national authority of Ukraine or one of the EU member states entrusted with the implementation of this Agreement in accordance with Article 16 thereof [1, Art. 1(k)]. In turn, Article 16(1) of the 2007 Agreement on readmission states that Ukraine and any EU member state that is party to this Agreement may draw up implementing protocols [1, Art. 16(1)]. These implementing protocols must cover rules on, among other things, the designation of competent authorities [1, Art. 16(1a)].

As of this writing, implementing protocols have been drawn up and entered into force between Ukraine and the following respective states (in chronological order):

- Republic of Austria, November 29, 2012 [5];
- Czech Republic, October 21, 2013 [6];

– Republic of Estonia, January 14, 2015 [7];

– Republic of Poland, April 24, 2017 [8];

– Republic of Lithuania, December 7, 2018 [9]; and

– Benelux States (Kingdom of Belgium, Grand Duchy of Luxembourg, Kingdom of the Netherlands), December 17, 2018 [10].

These implementing protocols [5–10] correlate to the 2007 Agreement on readmission [1] as special laws (*lex specialis*) to general laws (*lex generalis*).

In general, the issues covered in our paper have been researched by the following Ukrainian and foreign scholars: L. Ananko (Л. В. АНАНКО) [11; 12], O. Bilokon (О. В. Білоконь) [13], S. Carrera [14], J.-P. Cassarino [15], M. Giuffrè [16], N. Naumenko (Н. М. Науменко) [17], O. Nimko (О. Б. Німко) and S. Mamchur (С. М. Мамчур) [18], O. Oleksiv (О. Б. Олексів) [19], V. Osypova (В. В. Осипова) [20], Yu. Paukova (Ю. В. Паукова) [21], I. Pliuhina (И. В. Плюгина) [22], A. Shenderovska (А. В. Шендеровська) [23] and others. L. Andrichenko (Л. В. Андриченко) [24] studied readmission powers of the competent authorities of the Russian Federation. O. Kazhaeva (О. С. Кажаяева) [25] examined readmission powers of the competent authorities of the EU member states in general. S. Oliinyk (С. М. Олійник) [26] wrote a dissertation on the general areas of work of competent authorities responsible for readmission between Ukraine and EU member states. R. Havrik (Р. О. Гаврік) and I. Hryhoruk (І. В. Григорук) [27] produced a general study of readmission powers of competent authorities using the Implementing Protocols between Ukraine and the Republic of Austria [5] and the Republic of Estonia [7] as examples.

Thus, there is a need to examine readmission powers according to all

the implementing protocols [5–10] concluded between Ukraine and the EU member states that are party to the 2007 Agreement on readmission [1].

The **goal** of this Article is to use the comparative legal method of research to examine a comprehensive concept of the system of competent authorities responsible for readmission, and the division of powers among them, in accordance with the Implementing Protocols drawn up between Ukraine and EU member states.

The **objectives** of the Article are:

– to characterise the system of competent authorities responsible for readmission in accordance with the Implementing Protocols drawn up between Ukraine and EU member states;

– to determine the powers of these competent authorities relating to specific issues that must be handled during the readmission procedure;

– to identify the readmission powers of diplomatic and consular missions of the Contracting Parties in accordance with the Implementing Protocols drawn up between Ukraine and EU member states.

Therefore, the issues raised by the objectives of this Article are being examined for the first time in the domestic doctrine of international public law, which serves as the rationale of our study.

Obviously, determining which competent authorities are responsible for readmission is essential for a proper implementation of the 2007 Agreement on readmission [1], and therefore every single implementing protocol defines the competent authorities of the Contracting Parties in its opening Articles [5, Art. 1; 6, Art. 2; 7, Art. 1, 2; 8, Art. 1; 9, Art. 1; 10, Art. 2].

In Ukraine, the competent authorities are the State Migration Service of Ukraine (SMS) [28, para 1] and the Administration of the State Border Guard Service of Ukraine (BGS Administration) [29, para 1].

Indeed, most implementing protocols name the SMS as the central competent authority responsible for readmission for Ukraine [6, Art. 2(1); 7, Art. 1(1); 8, Art. 1(1); 10, Art. 2(1), Annex 1(a)]. This is completely understandable and legally justified, since it is within the powers of the SMS to identify foreign nationals and stateless persons to be readmitted [28, para 11] and to ensure international cooperation (including on matters of readmission) [28, para 32]. As for readmission procedures by the BGS Administration, these powers are only broadly defined: thus, the BGS Administration “shall maintain, according to the established procedures, cooperation with the competent authorities... of foreign states... on matters related to... preventing illegal migration” [29, para 14].

In any case, according to Article 19(2) of the Law of Ukraine “On International Treaties of Ukraine” of June 29, 2004, No. 1906-IV [30, Art. 19(2)], any Implementing Protocols adopted by the President of Ukraine [31] and the Cabinet of Ministers of Ukraine [32–36], take precedence over the Regulation on the SMS [28] and the Regulation on the BGS Administration [29] adopted by the Cabinet of Ministers of Ukraine. This, in turn, means that the Implementing Protocol provisions outlining the powers of the SMS and the BGS Administration [5, Art. 1; 6, Art. 2; 7, Art. 1, 2; 8, Art. 1; 9, Art. 1; 10, Art. 2(1)] take precedence over the provisions of the corresponding Regulations [28; 29] and are directly applicable in the national legislation of Ukraine [37, paras 2, 14].

According to the Implementing Protocols, the powers are distributed between the competent authorities of Ukraine as follows.

Normally, the SMS is the competent authority for submitting and handling readmission applications of nationals, third-country nationals and stateless persons [5, Art. 1(1); 6, Art. 2(1);

7, Art. 2(1); 8, Art. 1(2); 9, Art. 1(1); 10, Art. 2(1), Annex 1(a)].

In contrast, the BGS Administration is normally the competent authority responsible for submitting and handling (processing) readmission under accelerated procedure applications [5, Art. 1(2); 6, Art. 2(2); 7, Art. 2(2); 8, Art. 1(4); 9, Art. 1(2)].

The Implementing Protocol with the Republic of Poland specifies that the competent authorities of Ukraine responsible for submitting and handling readmission under accelerated procedure applications are regional authorities of the BGS Administration, namely the Lutsk, Lviv, Mostyska, and Chop Border Guard Detachments and the Special Checkpoint “Kyiv” [8, Art. 1(4)]. Similarly, this Implementing Protocol specifies a list of competent authorities of the Republic of Poland responsible for submitting and handling readmission under accelerated procedure applications, namely the corresponding commanders of the Border Guard units at Warsaw “Okęcie”; at Kraków “Balice”; at Katowice “Pyrzowice”; at Dorohusk; at Hrebennie; at Hrubieszów; at Korczowa; at Medyka; at Krościenko; at Lubieszów; and at Dołhobyczów [8, Art. 1(4)].

The Implementing Protocol with the Benelux States (Belgium, the Netherlands and Luxembourg) does not specify the competent authority of Ukraine responsible for readmission under accelerated procedure, but inasmuch as the BGS Administration is named the authority responsible for readmission solely regarding transit, it can be concluded that the accelerated procedure of readmission per this Protocol falls under the authority of the State Migration Service of Ukraine [10, Art. 2(1), Annex 1(a)].

As to the competent authorities of Ukraine responsible for submitting and handling transit applications, the powers of the SMS and the BGS Administration

depend on the mode of transit (surface transport or air transport).

Usually, the SMS is the competent authority responsible for submitting and handling transit applications for surface transport (regarding the surface transit mode). This is explicitly specified in the Implementing Protocols with the Republic of Estonia [7, Art. 2(1)] and the Republic of Poland [8, Art. 1(3)]. The Implementing Protocol with the Republic of Austria names the SMS as the sole competent authority for receiving, submitting and handling transit applications regardless of transit mode [5, Art. 1(1)]. In addition, the Implementing Protocols with the Czech Republic [6, Art. 2(1)] and the Republic of Lithuania [9, Art. 1(1.2)] name the BGS Administration as the competent authority of Ukraine responsible for handling transit applications exclusively regarding transit by air. Thus, it can be concluded that, according to these Implementing Protocols [6; 9], the competent authority of Ukraine responsible for submitting and handling transit applications regarding surface transit is the State Migration Service of Ukraine.

In turn, the Implementing Protocols with the Czech Republic [6, Art. 2(1)], the Republic of Estonia [7, Art. 2(2)], the Republic of Poland [8, Art. 1(3)], and the Republic of Lithuania [9, Art. 1(1.2)] specify that the BGS Administration is the sole competent authority of Ukraine responsible for handling transit applications regarding air transit. Meanwhile, the Implementing Protocol with the Benelux States (Belgium, the Netherlands and Luxembourg) specifies that the BGS Administration is the sole competent authority of Ukraine responsible for handling transit applications regardless of transit mode, i.e. including air transit [10, Art. 2(1), Annex 1(a)].

All the Implementing Protocols without exception [5; 6; 7; 8; 9; 10] specify the competent authorities of the corresponding foreign states that are

responsible for readmission procedures on behalf of each European Union Member State:

- it can be a single state authority, for example: the Federal Ministry of the Interior of the Republic of Austria [5, Art. 1(1, 2)], the Police of the Czech Republic (Directorate of the Foreign Police Service) [6, Art. 2(1)], the Police and Border Guard Board of the Republic of Estonia [7, Art. 1(1), Art. 2(1, 2)], the General Commander of the Border Guard of the Republic of Poland [8, Art. 1(1–3)];

- or two state authorities, for example: the Migration Department and the State Border Guard Service of the Ministry of the Interior of the Republic of Lithuania [9, Art. 1(1)], the Federal Public Service Interior (Immigration Office) and the Federal Public Service Foreign Affairs of the Kingdom of Belgium [10, Art. 2(1), Annex 1(b)], the Ministry of Foreign and European Affairs (Immigration Direction, Return Service) and specifically the Ministry of Foreign and European Affairs of the Grand Duchy of Luxembourg [10, Art. 2(1), Annex 1(c)];

- or even four state authorities, as is the case in the Kingdom of the Netherlands, with a clear division of readmission powers among them: the Ministry of Justice and Security, Repatriation and Departure Service; the Ministry of Foreign Affairs, diplomatic representation of the Kingdom of the Netherlands in Ukraine (regarding readmission of nationals of the Kingdom of the Netherlands, interviews and issuance of travel documents); the Ministry of Justice and Security, Immigration and Naturalisation Service (regarding readmission of third-country nationals and stateless persons to the Kingdom of the Netherlands); the Ministry of Defence, Royal Netherlands Marechaussee (regarding transit) [10, Art. 2(1), Annex 1(d)].

The implementing protocols usually specify that the Contracting Parties shall

notify one another of any amendments to the lists, names and relevant powers of the competent authorities. Such notifications are mostly relayed through diplomatic channels [7, Art. 1(4); 8, Art. 1(6); 9, Art. 1(2); 10, Art. 2(3)].

According to Article 6(2) of the 2007 Agreement on readmission, the competent authorities responsible for readmission also include diplomatic representations [1, Art. 6(2)]. Some Implementing Protocols go further, not limiting the list of competent authorities responsible for readmission to diplomatic representations (missions) but also adding the consular missions of the Contracting Parties, such as the Embassy of Ukraine in the Republic of Austria and the corresponding Austrian Embassy in Kyiv [5, Art. 1(3)] or the Embassy of Ukraine in the Republic of Estonia and the corresponding Embassy of the Republic of Estonia in Ukraine [7, Art. 2(3)].

The Implementing Protocol with the Benelux States not only specifies the competent diplomatic missions responsible for readmission but also explicitly states the powers thereof: “diplomatic representations of Ukraine in Benelux States (regarding conducting interview and issuance of travel documents)” [10, Annex 1(a)] and, correspondingly, “diplomatic representation of the Kingdom of the Netherlands in Ukraine (regarding readmission of nationals of the Kingdom of the Netherlands, interviews and issuance of travel documents)” [10, Annex 1(d)].

If an implementing protocol does not explicitly specify the competent diplomatic or consular posts of the Contracting Parties, it is reasonable to assume that they are the diplomatic representations (missions) or consular posts accredited in the territory of the corresponding Contracting Party. Such an assumption is backed up by Article 1 of the Implementing Protocol

with the Benelux States [10, Art. 1] and directly follows from Articles 2 and 3 of the Vienna Convention on Diplomatic Relations [38, Art. 2, 3], and Articles 2–4 of the Vienna Convention on Consular Relations [39, Art. 2–4]. It should be noted that both Ukraine and the EU member states that are parties to the Implementing Protocols discussed in this article, i.e. the Republic of Austria, the Czech Republic, the Republic of Estonia, the Republic of Poland, the Republic of Lithuania, and the Benelux States (the Kingdom of Belgium, the Grand Duchy of Luxembourg, the Kingdom of the Netherlands) are also parties to the Vienna Convention on Diplomatic Relations [38] and the Vienna Convention on Consular Relations [39], and therefore the provisions of these international treaties are binding for all of the states listed above.

Nearly all of the Implementing Protocols equate the readmission powers of the Contracting Parties’ diplomatic representations (missions) or consular posts [5, Art. 1(3), Art. 3(1)(3); 7, Art. 2(3), Art. 6(1)(2); 8, Art. 8(1.1), Art. 10(1)(2); 9, Art. 4(2)(3); 10, Art. 1]. Only the Implementing Protocol with the Czech Republic exclusively names the diplomatic representations (missions) of the Contracting Parties as the competent authorities responsible for readmission [6, Art. 5(1)]. It should be noted that this approach is quite acceptable from the perspective of diplomatic and consular law, since a diplomatic representation (mission) has more authority than a consular post in external relations and is thus sufficiently autonomous to perform not only diplomatic but also consular functions, as specified, accordingly, in Article 3(2) of the Vienna Convention on Diplomatic Relations [38, Art. 3(2)], and Article 3 of the Vienna Convention on Consular Relations [39, Art. 3].

Granting readmission powers exclusively to the diplomatic representation (mission) of a Contracting Party may

be explained whether by subjective discretion of the corresponding Party, which it enjoys as a sovereign state, or by objective circumstances, such as the actual absence of consular posts of the Contracting Party in the territory of the second Contracting Party.

The readmission powers of the diplomatic representations (missions) and consular posts are primarily applicable to the provision that the competent authorities of the Contracting Parties exchange contact information, with this exchange usually taking place through diplomatic channels [5, Art. 9(1); 6, Art. 2(2); 7, Art. 1(2)]. Diplomatic channels are also the primary means of notifying the other Contracting Party about any changes in the lists, names or powers of their competent authorities [7, Art. 1(4); 8, Art. 1(6); 9, Art. 1(2); 10, Art. 2(3)], as well as any changes in the contact information of their competent authorities [5, Art. 9(2); 6, Art. 2(2); 9, Art. 1(2); 10, Art. 2(3)].

It should be noted that Implementing Protocol with the Benelux States does not specify the exact means (whether through diplomatic channels or in written form) that the Contracting Parties shall use to exchange contact information of the competent authorities [10, Art. 2(2)], yet the same Protocol stipulates that the Contracting Parties shall notify one another without delay about any amendment to the contact information of the competent authorities through diplomatic channels [10, Art. 2(3)]. Actually, the initial exchange of contact information between the competent authorities of Ukraine and the Benelux States also took place through diplomatic channels.

Apart from ensuring the exchange of contact information of the competent authorities between the Contracting Parties, their diplomatic representations (missions) and consular posts are actively involved in establishing communication between the competent authorities. Thus, the diplomatic representations (missions)

and consular posts of the Contracting Parties are granted the following powers through diplomatic channels:

- facilitating the receipt of readmission applications and the reply to readmission applications [5, Art. 3(1); 6, Art. 5(1); 7, Art. 4(3); 8, Art. 10(1); 10, Art. 6(1)];

- issuing the requisite travel documents to the persons whose readmission has been approved or facilitating the issue of such documents [5, Art. 1(3); 7, Art. 2(3); 8, Art. 8(1.1); 10, Art. 7(1)];

- interviewing the person to be readmitted in order to establish his or her nationality or facilitating such an interview [5, Art. 1(3); 6, Art. 5(1); 7, Art. 2(3), Art. 6; 8, Art. 10(2); 9, Art. 4(2)(3); 10, Art. 5(1)];

- informing of any changes in the lists of air border crossing points used by the Contracting Parties for readmission and transit of persons [5, Art. 9(2); 7, Art. 3(2); 8, Art. 2(3); 9, Art. 2(2); 10, Art. 3(3)], or facilitating agreement on the use of border crossing points not listed in the Implementing Protocol [8, Art. 2(3)];

- notifying the other Contracting Party of the bank account numbers of the competent authorities for reimbursing the costs incurred in connection with readmission operations [5, Art. 9(1); 6, Art. 9(2); 7, Art. 10(2)].

Conclusions.

1. The powers of competent authorities in the readmission of persons between Ukraine and EU member states are regulated by the Agreement between the European Community and Ukraine on the readmission of persons of June 18, 2007, and the Implementing Protocols between Ukraine and individual EU member states that are party to the Agreement.

As of this writing, Ukraine has drawn up Implementing Protocols with eight EU member states, namely: the Republic of Austria, the Czech Republic, the Republic of Estonia, the Republic of

Poland, the Republic of Lithuania and the Benelux States (the Kingdom of Belgium, the Grand Duchy of Luxembourg and the Kingdom of the Netherlands).

These implementing protocols correlate to the 2007 Agreement on readmission as special laws (*lex specialis*) to general laws (*lex generalis*).

2. According to the Implementing Protocols, competent authorities responsible for readmission are usually authorised central executive agencies of the Contracting Parties concerned with migration (internal affairs), border security, and foreign relations. On occasion, competent authorities responsible for readmission may include regional state authorities of the Contracting Parties (namely, the Implementing Protocol with the Republic of Poland specifies that the competent authorities responsible for submitting and handling readmission under accelerated procedure applications are regional authorities of the Ukraine BGS Administration and the corresponding commanders of the Border Guard units of the Republic of Poland).

3. In the majority of cases, the Contracting Parties (namely, the Republic of Austria, the Czech Republic, the Republic of Estonia and the Republic of Poland) designate a single competent state authority responsible for readmission.

However, a Contracting Party may designate two or more competent authorities responsible for readmission, depending on the issues that need to be handled during the readmission

procedure. Thus, the central executive authorities concerned with migration (internal affairs) are usually designated competent authorities for submitting and handling readmission applications of nationals, third-country nationals and stateless persons, while the central executive authorities concerned with border security are usually designated competent authorities responsible for submitting and handling (processing) readmission under accelerated procedure applications. The powers regarding transit of persons may rest with either the central executive authorities concerned with migration (internal affairs) or the central executive authorities concerned with border security.

Readmission powers of the diplomatic representations (missions) and in some cases consular posts of the Contracting Parties are mostly confined to relaying official communications between the competent authorities of the Contracting Parties, such as the initial exchange of contact information and official notification of any changes in the lists, names or powers of the competent authorities or any changes in the contact information of the competent authorities.

The prospects for further research in this direction involve studying the features of international legal regulations of other mandatory provisions of the Implementing Protocols provided for in Article 16(1) of the Agreement between the European Community and Ukraine on the readmission of persons of June 18, 2007.

References

1. Agreement between the European Community and Ukraine on the readmission of persons. Luxembourg, 18 June 2007. OJ L 332, 18.12.2007. P. 48–65. URL: [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/ALL/?uri=CELEX:22007A1218\(01\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/ALL/?uri=CELEX:22007A1218(01)) (дата звернення: 07.12.2022).
2. Про ратифікацію Угоди між Україною та Європейським Співтовариством про реадмісію осіб : Закон України від 15.01.2008 р. № 116-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/116-17#Text> (дата звернення: 07.12.2022).
3. Council Decision of 29 November 2007 concerning the conclusion of the Agreement between the European Community and Ukraine on readmission of persons (2007/839/EC).

OJ L 332, 18.12.2007. P. 46–47. URL: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=uriserv:OJ.L_.2007.332.01.0046.01.ENG (дата звернення: 07.12.2022).

4. Information relating to the entry into force of the Agreement between the European Community and Ukraine on the re-admission of persons. OJ L 24/52, 29.01.2008. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/en/TXT/?uri=CELEX%3A22008X0129%2806%29> (дата звернення: 07.12.2022).

5. Імплементативний протокол між Кабінетом Міністрів України та Австрійським Федеральним Урядом про реалізацію Угоди між Україною та Європейським Співтовариством про реадмісію осіб : Учинено в м. Київ 29 листопада 2012 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/040_039#Text (дата звернення: 07.12.2022).

6. Імплементативний протокол між Кабінетом Міністрів України та Урядом Чеської Республіки до Угоди між Україною та Європейським Співтовариством про реадмісію осіб : Учинено в м. Київ 21 жовтня 2013 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/203_065#Text (дата звернення: 07.12.2022).

7. Імплементативний протокол між Кабінетом Міністрів України та Урядом Естонської Республіки до Угоди між Україною та Європейським Співтовариством про реадмісію осіб : Учинено в м. Києві 14 січня 2015 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/233_001-15#Text (дата звернення: 07.12.2022).

8. Імплементативний протокол між Кабінетом Міністрів України та Урядом Республіки Польща про виконання Угоди між Україною та Європейським Співтовариством про реадмісію осіб, вчиненої 18 червня 2007 року в м. Люксембург : Учинено в м. Варшава, 24 квітня 2017 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/616_002-17#Text (дата звернення: 07.12.2022).

9. Протокол між Кабінетом Міністрів України та Урядом Литовської Республіки про виконання Угоди між Україною та Європейським Співтовариством про реадмісію осіб : Учинено в м. Київ 7 грудня 2018 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/440_005-18#Text (дата звернення: 07.12.2022).

10. Implementing Protocol between the Benelux States (The Kingdom of Belgium, the Grand Duchy of Luxembourg, the Kingdom of the Netherlands) and Ukraine to the Agreement between the European Community and Ukraine on the Readmission of Persons. Done at Brussels on 17 December 2018. URL: <https://zoek.officielebekendmakingen.nl/trb-2019-64.html> (дата звернення: 07.12.2022).

11. Ананко Л. В. Переваги та недоліки підписання угоди про реадмісію з Європейським Союзом для України. *Збірник наукових праць Національної академії державного управління при Президенті України*. 2010. № 2. С. 273–285. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/znpnadu_2010_2_27 (дата звернення: 07.12.2022).

12. Ананко Л. В. Реадмісія як шлях інтеграції України до ЄС. *Актуальні проблеми міжнародних відносин*. 2011. Вип. 100(1). С. 211–213. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/artmv_2011_100%281%29_33 (дата звернення: 07.12.2022).

13. Білоконь О. В. Адміністративно-правове регулювання реадмісії в Україні : автореф. дис. ... канд. юрид. наук. Київ, 2015. 16 с.

14. Carrera S. Implementation of EU Readmission Agreements Identity Determination Dilemmas and the Blurring of Rights. *Springer Briefs in Law*. 2016. 93 p. URL: <https://phlconnect.ched.gov.ph/admin/uploads/add217938e07bb1fd8796e0315b88c10/2016BookImplementationOfEUReadmissionA.pdf> (дата звернення: 07.12.2022).

15. Cassarino J.-P. Readmission Policy in the European Union. 2010. 68 p. URL: [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/etudes/join/2010/425632/IPOL-LIBE_ET\(2010\)425632_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/etudes/join/2010/425632/IPOL-LIBE_ET(2010)425632_EN.pdf) (дата звернення: 07.12.2022).

16. Giuffrè M. The European Union readmission policy after Lisbon. *Interdisciplinary Political Studies*. 2011. Vol. 1. № 0. P. 7–19. URL: <http://siba-ese.unisalento.it/index.php/idps/article/view/17221/14736> (дата звернення: 07.12.2022).

17. Naumenko N. Legal nature of the implementing protocols to the EURAs (in the case of Ukraine). *Visegrad Journal on Human Rights*. 2020. Iss. 6. Vol. 1. P. 296–301. URL:

https://journal-vjhr.sk/wp-content/uploads/2021/03/VJNR_6_1_2020-.pdf (дата звернення: 07.12.2022).

18. Німко О. Б., Мамчур С. М. Адміністративно-правове регулювання реадмісії в Україні. *Форум права*. 2016. № 4. С. 229–235. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/FP_index.htm_2016_4_38 (дата звернення: 07.12.2022).

19. Олексів О. Б. Правове регулювання політики реадмісії в Європейському Союзі. *Вісник Львівського університету. Серія: Міжнародні відносини*. 2012. Вип. 30. С. 189–200. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VLNU_Mv_2012_30_25 (дата звернення: 07.12.2022).

20. Осипова В. В. Становлення інституту реадмісії у рамках ЄС. *Молодий вчений*. 2016. № 6 (33). С. 262–264. URL: <http://molodyvcheny.in.ua/files/journal/2016/6/65.pdf> (дата звернення: 07.12.2022).

21. Паукова Ю. В. Пространство свободы, безопасности и правосудия Европейского Союза: некоторые вопросы заключения и реализации соглашений ЕС о реадмиссии. *Пространство и время*. 2013. № 2(12). С. 17–24.

22. Плюгина И. В. Проблемы заключения и реализации соглашений о реадмиссии: международно-правовой аспект. *Журнал российского права*. 2010. № 4. С. 114–124.

23. Шендеровська А. В. Характеристика Угоди про реадмісію осіб між Україною та ЄС та її виконання Україною. *Часопис Київського університету права*. 2013/4. С. 379–383. URL: http://kul.kiev.ua/doc/CHAS13_4.pdf (дата звернення: 07.12.2022).

24. Андриченко Л. В. Проблемы правового регулирования реадмиссии. *Журнал российского права*. 2010. № 3. С. 18–30. URL: <http://center-bereg.ru/o3068.html> (дата звернення: 07.12.2022).

25. Кажяева О. С. Институт реадмиссии в международном праве : дис. ... канд. юрид. наук. Москва, 2014. 236 с.

26. Олійник С. М. Міжнародно-правове регулювання реадмісії осіб : дис. ... канд. юрид. наук. Київ, 2019. 216 с.

27. Гаврік Р. О., Григорук І. В. Міжнародно-правове регулювання здійснення процедури реадмісії міграційними та прикордонними органами України. *Вісник Національної академії Державної прикордонної служби України. Серія: Юридичні науки*. 2019. Вип. 1. С. 62–72. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vnadpcurn_2019_1_8 (дата звернення: 07.12.2022).

28. Положення про Державну міграційну службу України : затв. Постановою Кабінету Міністрів України від 20.08.2014 р. № 360. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/360-2014-p#Text> (дата звернення: 07.12.2022).

29. Положення про Адміністрацію Державної прикордонної служби України : затв. Постановою Кабінету Міністрів України від 16.10.2014 р. № 533. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/533-2014-p#Text> (дата звернення: 07.12.2022).

30. Про міжнародні договори України: Закон України від 29.06.2004 р. № 1906-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1906-15#Text> (дата звернення: 07.12.2022).

31. Про затвердження Імплементативного протоколу між Україною та державами Бенілюксу (Королівством Бельгія, Великим Герцогством Люксембург, Королівством Нідерланди) до Угоди між Україною та Європейським Співтовариством про реадмісію осіб: Указ Президента України від 27.09.2021 р. № 481/2021. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/481/2021#n2> (дата звернення: 07.12.2022).

32. Про затвердження Імплементативного протоколу між Кабінетом Міністрів України та Австрійським Федеральним Урядом про реалізацію Угоди між Україною та Європейським Співтовариством про реадмісію осіб : Постанова Кабінету Міністрів України від 22.01.2014 р. № 22. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/22-2014-p#Text> (дата звернення: 07.12.2022).

33. Про затвердження Імплементативного протоколу між Кабінетом Міністрів України та Урядом Чеської Республіки до Угоди між Україною та Європейським Співтовариством про реадмісію осіб : Постанова Кабінету Міністрів України від 10.09.2014 р. № 433. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/433-2014-p#Text> (дата звернення: 07.12.2022).

34. Про затвердження Імплементаційного протоколу між Кабінетом Міністрів України та Урядом Естонської Республіки до Угоди між Україною та Європейським Співтовариством про реадмісію осіб : Постанова Кабінету Міністрів України від 16.03.2016 р. № 189. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/189-2016-p#Text> (дата звернення: 07.12.2022).

35. Про затвердження Імплементаційного протоколу між Кабінетом Міністрів України та Урядом Республіки Польща про виконання Угоди між Україною та Європейським Співтовариством про реадмісію осіб, вчиненої 18 червня 2007 р. у м. Люксембурзі : Постанова Кабінету Міністрів України від 06.06.2018 р. № 457. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/457-2018-p#n2> (дата звернення: 07.12.2022).

36. Про затвердження Протоколу між Кабінетом Міністрів України та Урядом Литовської Республіки про виконання Угоди між Україною та Європейським Співтовариством про реадмісію осіб : Постанова Кабінету Міністрів України від 19.06.2019 р. № 531. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/531-2019-p#n5> (дата звернення: 07.12.2022).

37. Про застосування судами міжнародних договорів України при здійсненні правосуддя : Постанова Пленуму Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 19.12.2014 р. № 13. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0013740-14#Text> (дата звернення: 07.12.2022).

38. Vienna Convention on Diplomatic Relations. Vienna, 18 April 1961. URL: https://treaties.un.org/Pages/ViewDetails.aspx?src=IND&mtdsg_no=III-3&chapter=3&clang=en (дата звернення: 07.12.2022).

39. Vienna Convention on Consular Relations. Vienna, 24 April 1963. URL: https://treaties.un.org/Pages/ViewDetails.aspx?src=IND&mtdsg_no=III-6&chapter=3 (дата звернення: 07.12.2022).

Naumenko N. The powers of competent authorities in the readmission of persons between Ukraine and EU member states

The Article examines the powers of competent authorities in the readmission of persons between Ukraine and EU member states.

It is established that the legal grounds for determining the powers of designated competent authorities are laid down by the Agreement between the European Community and Ukraine on the readmission of persons of June 18, 2007, and the Implementing Protocols between Ukraine and individual EU member states that are party to the Agreement. As of this writing, Ukraine has drawn up Implementing Protocols with eight EU member states, namely: the Republic of Austria, the Czech Republic, the Republic of Estonia, the Republic of Poland, the Republic of Lithuania and the Benelux States (the Kingdom of Belgium, the Grand Duchy of Luxembourg and the Kingdom of the Netherlands). These implementing protocols correlate to the 2007 Agreement on readmission as special laws (*lex specialis*) to general laws (*lex generalis*).

It is determined that, according to the Implementing Protocols, competent authorities responsible for readmission are usually authorised central executive agencies of the Contracting Parties concerned with migration (internal affairs), border security, and foreign relations. On occasion, competent authorities responsible for readmission may include regional state authorities of the Contracting Parties (namely, the Implementing Protocol with the Republic of Poland specifies that the competent authorities responsible for submitting and handling readmission under accelerated procedure applications are regional authorities of the Ukraine BGS Administration and the corresponding commanders of the Border Guard units of the Republic of Poland).

It is concluded that in the majority of cases, the Contracting Parties (namely, the Republic of Austria, the Czech Republic, the Republic of Estonia and the Republic of Poland) designate a single competent state authority responsible for readmission.

However, it is shown that a Contracting Party may designate two or more competent authorities responsible for readmission, depending on the issues that need to be handled during the readmission procedure. Thus, the central executive authorities concerned with

migration (internal affairs) are usually designated competent authorities for submitting and handling readmission applications of nationals, third-country nationals and stateless persons, while the central executive authorities concerned with border security are usually designated competent authorities responsible for submitting and handling (processing) readmission under accelerated procedure applications. The powers regarding transit of persons may rest with either the central executive authorities concerned with migration (internal affairs) or the central executive authorities concerned with border security.

It is ascertained that readmission powers of the diplomatic representations (missions) and in some cases consular posts of the Contracting Parties are mostly confined to relaying official communications between the competent authorities of the Contracting Parties, such as the initial exchange of contact information and official notification of any changes in the lists, names or powers of the competent authorities or any changes in the contact information of the competent authorities.

Key words: readmission of persons, EURAs, international agreements, implementing protocols, competent authorities responsible for readmission.

Науменко Н. Повноваження компетентних органів під час здійснення реадмісії у відносинах між Україною та країнами – членами ЄС

Стаття присвячена дослідженню повноважень компетентних органів під час здійснення реадмісії у відносинах між Україною та державами – членами ЄС.

Встановлено, що правовими підставами для визначення повноважень зазначених компетентних органів є Угода між Україною та Європейським Співтовариством про реадмісію осіб від 18 червня 2007 р., а також імплементаційні протоколи, укладені між Україною та окремими державами – членами ЄС, на яких поширюється зазначена Угода. На момент підготовки нашої статті Україна уклала імплементаційні протоколи загалом із 8 державами – членами ЄС, зокрема це: Республіка Австрія, Чеська Республіка, Естонська Республіка, Республіка Польща, Литовська Республіка і держави – члени Бенілюксу (Королівство Бельгія, Велике Герцогство Люксембург і Королівство Нідерланди). Зазначені імплементаційні протоколи співвідносяться з Угодою про реадмісію 2007 р. як норми права спеціального характеру (*lex specialis*) з нормою права загального характеру (*lex generalis*).

З'ясовано, що згідно з імплементаційними протоколами компетентними органами у сфері реадмісії зазвичай є уповноважені центральні органи виконавчої влади Договірних Сторін у сфері міграції (внутрішніх справ), захисту державного кордону, а також зовнішніх зносин. В окремих випадках компетентними органами у сфері реадмісії можуть бути визнані регіональні органи державної влади Договірних Сторін (зокрема Імплементаційний протокол з Республікою Польща визначає як компетентні органи, відповідальні за подання та розгляд запитів про здійснення реадмісії за прискореною процедурою, регіональні органи Адміністрації Держприкордонслужби України та відповідних комендантів відділів Прикордонної Варти Республіки Польща).

Встановлено, що у переважній більшості випадків Договірні Сторони (зокрема Республіка Австрія, Чеська Республіка, Естонська Республіка і Республіка Польща) визначають єдиний державний компетентний орган у сфері реадмісії.

Разом з тим, доведено, що Договірна Сторона може визначати два і більше компетентних органів у сфері реадмісії – в залежності від конкретних питань, як підлягають вирішенню під час здійснення процедури реадмісії. Так, центральні органи виконавчої влади у сфері міграції (внутрішніх справ) зазвичай є компетентними органами для подання та опрацювання запитів про реадмісію як власних громадян, так і громадян третіх країн та осіб без громадянства, а центральні органи виконавчої влади у сфері захисту державного кордону зазвичай є компетентними органами, відповідальними за подання та розгляд (опрацювання) запитів про здійснення реадмісії за прискореною процедурою. Повноваження стосовно транзитного перевезення осіб можуть покладатися як на центральні органи виконавчої влади у сфері міграції

The powers of competent authorities in the readmission of persons between Ukraine...

(внутрішніх справ), так і на центральні органи виконавчої влади у сфері захисту державного кордону.

Визначено, що повноваження у сфері реадмісії дипломатичних представництв (а в деяких випадках – і консульських установ Договірних Сторін) зазвичай полягають у забезпеченні офіційної комунікації між компетентними органами Договірних Сторін, зокрема щодо початкового обміну контактною інформацією, а також щодо офіційного інформування про зміни у переліку, назві, повноваженнях компетентних органів і про зміни контактних даних компетентних органів.

Ключові слова: реадмісія осіб, угоди ЄС про реадмісію, міжнародні угоди, імплементаційні протоколи, компетентні органи у сфері реадмісії.